

anbefale — og jeg tror, jeg har mit Parti med mig i saa Henseende, og jeg kunde ønske at vinde Tilslutning fra anden Side her i Salen —, at Statens Filmscensur var nok saa nøjeregnende og paapassende, som Tilfældet er, med Hensyn til Films, som forevises offentligt her i Landet. Man behøver ikke at gaa ind i disse Theatre for at se, hvad det er, der foregaar, man behøver blot at betragte de udhængte Plakater for at se, hvad det er for tarvelige Ting, der mange Gange bydes paa; og det er den Slags, der trækker bedst. Jeg tror, det vilde være heldigt, om vi foruden den almindelige Filmscensur havde et lokalt Tilsyn med vore Biografteatre, saaledes at der i de Kommuner, hvor der er Biografteatre, blev udmeldt et lokalt Tilsyn af Kommunalbestyrelsen. Dette Tilsyn skulde efter min Opfattelse særlig bestaa af Folk, som havde med Ungdommens Undervisning og Opdragelse at gøre; og naar disse Bevillinger skal fornyes — de gives jo kun for et Aar ad Gangen —, skulde der forelægges en Erklæring fra dette lokale Tilsyn med Hensyn til, om man kan tilraade Fornyelsen af Bevillingen eller ej. Afgørelsen af dette Spørgsmaal vilde efter min Mening afhænge af, om vedkommende Biografteaterejer foretrækker de gode eller de daarlige Films. Hvis man etablerede et saadant Tilsyn, tror jeg, man kunde faa langt flere gode Films frem, end man har nu, og man kunde da med større Tryghed se Ungdommen i saa store Skarer søge til disse Forlystelsessteder.

I § 1 bestemmes det, at Bevillingerne skal gives, ikke som hidtil af Politimestrene, men af Justitsministeren; og det er sikkert rigtigt. Hidtil har der ikke været megen Plan paa dette Omraade, idet der nogle Steder har været forholdsvis mange Biografteatre. Jeg skal saaledes nævne, at i Hjørring Politikreds er der 9 Biografteatre, i Lemvig Politikreds, som vistnok er af samme Størrelse som Hjørring, er der kun 1. Det tyder paa, at nogle Politimestre har været meget villige til at give Bevillinger, medens andre har været mere forbeholdne. Der kan blive større Ensartethed, naar dette Omraade underlægges Justitsministeriet; men jeg forudsætter rigtignok, at de paagældende Kommunalbestyrelser faar Lejlighed til, inden Bevillingen gives, at udtale sig om, hvorvidt de ønsker et saadant Teater etableret i Kommunen. Der er ikke Tvivl om, at der er Folk nok, der vil søge disse Bevillinger.

I § 2 kunde jeg ønske en Tilføjelse om det lokale Tilsyn, jeg har omtalt.

Bevillingsafgiften anslaaes til at kunne indbringe ca. 600 000 Kr., hvoraf 400 000 Kr. skal gaa til Staten og 200 000 Kr. til Kommunerne; for saa vidt er dette Lovforslag glædeligt, som det ikke tilsigter at trække Penge ud af Statskassen, men at bringe Penge ind i Statskassen. Afgiften af de enkelte Forestillinger skal efter Lovforslaget ikke overstige 3 Ø. pr. Plads pr. Forestilling. I et Bilag til Lovforslaget er anvist den Fremgangsmaade, man har tænkt sig at bruge ved Fastsættelsen af denne Afgift. Jeg skal ikke komme ind paa Enkeltheder, de hører mere hjemme i et Udvalg, men jeg vil dog ikke undlade at gøre opmærksom paa, at den i Bilaget foreslaaede Fremgangsmaade vil bevirke, at Afgiften vil blive særlig let for de store, men mere besværlig for de smaa Theatre. Nu er Forholdet dog det, at de store Biografteatre, som fyldes flere Gange om Dagen, er billigere at drive med Hensyn til Betjening, Opvarmning o. lign. end de smaa, som kun giver Forestillinger 2—3 Gange om Ugen. Derfor kunde jeg ønske en Ændring, hvorefter Afgiften blev noget forhøjet for de store Biografteatre, hvorimod de smaa slap noget billigere.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til hurtig og velvillig Behandling, saa det kan blive gennemført allerede i denne Samling.

Hækkerup: Jeg vil begynde med at takke den højtærede Justitsminister, fordi han ved Fremsettelsen af dette Lovforslag har bidraget til, at Spørgsmaalet om Biografteaterforholdenes Ordning er kommet frem for Lovgivningsmagten, der ganske naturligt er det rette Forum for et saa vigtigt Forhold. Derimod er jeg ikke tilfreds med Lovforslagets Indhold. Det gaar kun ud paa to Ting, nemlig at flytte Magten til Uddeling af Bevillingerne fra Politidirektøren i København og Politimestrene i Provinserne til Justitsministeriet og at paalægge Biografteatrene en Pladsafgift, en ny Afgift til Staten, med et lille Dryp i de kommunale Kasser.

Vi ved alle sammen, at Statskassen trænger til Penge, og vi har sikkert ogsaa alle sammen god Villie til at give den Penge; men et Spørgsmaal er det dog, om det er rigtigt at hente flere Penge hos Biografteatrene. Hvis man mener, at det er rigtigt, er det i alt Fald i høj Grad et Spørgsmaal, om den her foreslaaede Maade er den heldigste. I Forvejen betaler Biografteatrene ligesom andre Forlystelsesanstalter en ret betydelig Forlystelsesafgift. Nu foreslaas der altsaa